

дозволяє підприємствам мінімізувати ризики, оптимізувати витрати та досягти стійкого розвитку, що є основою для їхнього процвітання в умовах сучасного ринкового середовища.

Отже, чинники, що впливають на модернізацію технічної бази підприємств, мають вирішальне значення для забезпечення ефективного впровадження інновацій і підвищення конкурентоспроможності. Всі чинники формують середовище, що сприяє підвищенню продуктивності, оптимізації витрат та адаптації підприємства до змінюваних ринкових умов.

Список використаних джерел:

1. Вараксіна, О., Касьян, О., & Шевченко, В. (2021). Теоретичні підходи до матеріально-технічного забезпечення підприємства. *Економіка та суспільство*, (24). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-24-6>.
2. Свиноус І.В., Гаврик О.Ю., Биба В.А. Організаційно-економічні підходи до технологічного оновлення діяльності сільськогосподарських підприємств. *Інноваційна економіка*. 2019. №7-8. С. 57-63.

УДК 334.021.1

*Лейбенко А.О.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЯМИ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ

Управління інноваціями в умовах цифровізації характеризується низкою специфічних особливостей, що зумовлюються стрімким розвитком технологій та трансформацією бізнес-процесів. Цифровізація створює нові можливості для підвищення ефективності інноваційного менеджменту, а також викликає потребу в адаптації традиційних підходів до управління змінами в організації.

Основною рисою управління інноваціями в цифрову епоху є інтеграція цифрових технологій у всі аспекти діяльності підприємства. Це передбачає використання великих даних, аналітики, штучного інтелекту, блокчейн-технологій та інших інструментів для оптимізації процесів і підвищення швидкості ухвалення рішень. Такі технології дозволяють не лише прогнозувати ринкові тенденції, але й швидко адаптувати бізнес-моделі до змін у зовнішньому середовищі.

Інтеграція цифрових технологій у діяльність підприємства забезпечує низку переваг, зокрема покращення інформаційної взаємодії між етапами життєвого циклу продуктів чи послуг. Цифрова трансформація дозволяє суттєво підвищити ефективність бізнес-процесів завдяки впровадженню інновацій та адаптації бізнес-моделей до вимог сучасної цифрової економіки.

Відповідно до досліджень, швидкість впровадження цифрових технологій у підприємства залежить від двох основних чинників. Перший – це внутрішні

можливості та готовність організації до змін, другий – зовнішні стимули, які сприяють цифровій трансформації [1].

Управління інноваціями є ключовим чинником забезпечення конкурентоспроможності та стійкого розвитку підприємства в умовах сучасної економіки, що характеризується швидкими змінами та високим рівнем невизначеності. Ефективне управління інноваційними процесами сприяє створенню нових продуктів, технологій, послуг або бізнес-моделей, які задовольняють змінювані потреби ринку та споживачів.

Особливості управління інноваціями визначаються складністю і багатогранністю інноваційної діяльності, яка охоплює всі етапи – від ідеї до комерціалізації. Основними характеристиками цього процесу є високий рівень ризиків, пов'язаних із невизначеністю результатів, необхідність значних фінансових і людських ресурсів, а також інтеграція різних функціональних напрямків підприємства. Управління інноваціями передбачає створення сприятливого середовища для генерації нових ідей, їхньої оцінки, розробки та впровадження.

Управління інноваційним розвитком підприємства є безперервним, складним процесом, який спрямований на впровадження якісних змін на основі інновацій і реалізації функцій управління. Основними функціями управління є планування, організація, мотивація та контроль, що забезпечують досягнення стратегічних цілей підприємства.

Управління інноваційними процесами має здійснюватися через чітку координацію на рівні спеціалізованих менеджерів або підрозділів, які здатні аналізувати, планувати, організовувати, надихати і контролювати процеси створення інновацій, їхнього впровадження та масштабування. Ефективне управління передбачає також інтеграцію цифрових стратегій, розвиток цифрової грамотності персоналу, формування внутрішніх стартапів та альтернативних бізнес-моделей.

Державна підтримка інноваційного розвитку підприємств зосереджується на створенні освітніх, консультаційних і фінансових механізмів. Зокрема, вона включає проведення навчальних програм, тренінгів, форумів та семінарів, спрямованих на формування підприємницьких компетенцій, а також фінансування перспективних бізнес-проектів.

Таким чином, для подолання сучасних викликів і забезпечення стійкого інноваційного розвитку підприємства мають формувати цілісну стратегію управління, яка інтегрує всі рівні організаційної діяльності, починаючи від мотивації персоналу і закінчуючи взаємодією з зовнішніми стейкхолдерами.

Управління інноваціями в умовах цифровізації передбачає перехід до гнучких методів планування та реалізації проектів, зокрема через застосування agile-підходів і динамічних структур управління. Водночас цифровізація змінює характер комунікацій у команді, сприяючи децентралізації управлінських функцій, що дозволяє залучати персонал до процесу ухвалення рішень і сприяє більшій прозорості організаційних процесів.

Інноваційний менеджмент у цифрову епоху вимагає від керівників нових компетенцій, серед яких виділяється здатність працювати із цифровими платформами, розуміння принципів кібербезпеки, управління змінами та

цифрова грамотність. Крім того, значну роль відіграє формування корпоративної культури, що стимулює відкритість до інновацій і сприйняття цифрових змін як необхідного етапу розвитку.

Таким чином, цифровізація не лише змінює інструментарій управління інноваціями, але й трансформує принципи організації діяльності підприємств. Вона сприяє більшій ефективності, гнучкості й адаптивності бізнесу, але водночас створює виклики, пов'язані із забезпеченням безпеки даних, навчанням персоналу і впровадженням нових технологій у традиційні бізнес-процеси.

Список використаних джерел:

1. Горященко Ю. Управління інноваційним розвитком підприємств в умовах цифровізації. *Підприємництво та інновації*, 2021. (17), 34-38.
2. Носань, Н. Інтеграція інноваційних управлінських практик в аналіз організаційних структур підприємства. *Економіка та суспільство*, 2024. (66). URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-77>.

УДК 338.24:004.4

*Лисенко С.В.,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
(Науковий керівник: к.е.н., доцент Дмитришин Б.В.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ НА БАЗІ ERP СИСТЕМ

ERP (Enterprise Resource Planning – планування ресурсів підприємства) – є сучасною концепцією розвитку MRPII, яка дозволяє відслідковувати крім виробничих, інші ресурси. Отже, ця концепція має більшу функціональність, в ній більша увага приділяється фінансам і засобам підтримки прийняття рішень, вона забезпечує можливість планувати і управляти не тільки виробничими процесами, але й всією діяльністю підприємства [1, с. 8].

У відповідності зі словником APICS (American Production and Inventory Control Society – некомерційна міжнародна організація стандартизації і сертифікації в галузі виробничого операційного управління), термін «ERP-система» може вживатися у двох значеннях:

1. ERP-система – це інформаційна система для ідентифікації і планування всіх ресурсів підприємства, які необхідні для здійснення продаж, виробництва, закупівель і обліку у процесі виконання клієнтських замовлень.

2. ERP-система (у більш загальному контексті) – це методологія ефективного планування і управління всіма ресурсами підприємства, котрі необхідні для здійснення продаж, виробництва, закупівель та обліку при виконанні замовлень клієнтів у сферах виробництва, дистрибуції і надання послуг [3].